

menne, der engang er kommet ind under nærværende Lovs Bydende, der skal en saadan Uret ikke fremtidig stee, idet Tiendebyrden usfravigelig skal følge med Hartkornet efter dettes Størrelse.

J. Nielsen: Jeg vil vende tilbage igjen til § 7, for med Hensyn til den at gjøre endnu et Par korte Bemærkninger. Det er blevet fremstillet, som om der kun var Spørgsmaal om en noget større Uleilighed for Tiendetageren ved at skulle indkræve Tienden hos de Enkelte; men der er virkelig ikke blot Spørgsmaal om større eller mindre Uleilighed, men ofte, om det overhovedet er muligt for ham at faae Tienden ind uden at bruge en Haardhed, som han overordentlig nødig vil gribe til. Jeg kjender en Gaard, som efterhaanden er udparcelleret i 9 Dele og bliver det bestandig mere, fordi de, der kjøbe de smaa Parceller, søge at bringe Betalingssummen tilveie ved atter at halvere den Parcel, de have kjøbt. Der er paa denne Gaard en temmelig stor Hovedparcel og desforuden de mange smaa Parceller, der stadig blive fler og fler; tilsidst kan en Saadan komme til at indeholde kun en Byggegrund med Have. De besiddes nu af Tiere i meget smaa Raar. Nu er der for Tiendetageren en stor Forstjæl paa, om han kan hevende sig til Hovedparcellisten, eller om han skal indbringe Tienden hos alle disse smaa og fattige Biparcellister; hvis Hartkorn er saaringe, at det Korneløb, de skulle levere, er meget lille. Det er jo bekjendt, at man ikke pleier at modtage den Tiende, der hdes in natura, i sit Hjem, men lader den levere hos Kjøbmanden; men denne vil ikke kjøbe Tienden, naar han skal modtage den i Brøstfjæpper eller endog i Brøstfjerdingar; han vil kun kjøbe den, naar han kan modtage den i større Maaal. Dertil kommer nu, som sagt, at de smaa Parcellister byde kun ringe Korn; den høitærede Minister siger vel, at man jo ikke kan fordre bedre Korn end det, de have; ja, dengang da Tienden toges paa Marken, var det saaledes, men nu kan der efter Tiendeaardorden fordras fundt og velrenset Korn. Det er imidlertid kun meget sjældent, at de smaa Parcellister komme med velrenset Korn. Alt dette vil skræmme

mange Tiendetagere fra at benytte den Rettighed, som Loven giver dem, mod at de skulle opgive en ældre Rettighed, som virkelig ikke er ubetydelig. Forøvrigt skal jeg paa den anden Side villig indrømme, at det i og for sig er noget unaturligt, at Hovedparcellisten skal vedblive at svare for alle Biparcellisterne, saa meget mere som han jo ikke er raadig over, hvor mange Biparcellister der kan blive; første Gang, der udparcelleres, er han vel raadig over, hvor stor en Parcel han vil bortfælgge; men senere, naar denne udparcelleres og atter udparcelleres, faaer han bestandig flere at svare for, flere smaa Ydere, hos hvem han skal indkræve Tienden. Derfor vilde jeg ogsaa billige, om dette Forhold for alle fremtidige Udskiftningers Bedkommende ved Lov kunde forandres. Regjeringen har jo ogsaa, som det vil sees i Motiverne til Lovudkastets § 7 nederst paa Siden, havt den Tanke, at forelægge en Lov, hvorved hele dette Forhold for Fremtiden skulde opheves, men den har havt Betænkelighed ved at komme med et saadant Forslag. Skulde imidlertid et saadant fremkomme, skal jeg, hvis jeg til den Tid har Sæde i Thinget, gjerne stemme for det; men jeg vil i selve Lovudkastets Interesse ikke stemme for dette Forslag, der ophæver den ældre Forret, som allerede haves, fordi jeg indseer, at det vil bringe mange Tiendetagere til ikke at gaae ind paa den nye Foranstaltning, der jo af Regjeringen ansees som saa gavnlig.

Mossin: Jeg skal tillade mig at fremkomme med en enkelt Bemærkning i Anledning af en Betænkelighed, der er udtalt i Udvalgets Betænkning, som her foreligger. Der udtales deri blandt de Betænkeligheder, der kunde være ved dette Lovudkasts Vedtagelse, ogsaa den, at det muligen kunde give Anledning til mange forskjellige Retstrætter og da særlig for Børnehjems Bedkommende, idet man anfører, at Tiendehjelsen der er begrundet paa en privat Optegnelse af Præsterne; der er gaaet i Arv fra Slægt til Slægt. Det forholder sig ganske rigtigt saaledes, som det er sagt, idet det er Præsternes Antegnelser alene, der ligge til Grund for Tiendehjelsen; om de have legal Gyldighed, tør jeg ikke bestemme, da det er